இந்திய உச்சநீதிமன்றம்

2022 ம் ஆண்டு டிசம்பர்த் திங்கள் 07 ம் நாள்

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. சூர்ய காந்த்

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஜே.கே.மஹேஸ்வரி

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு எண்.9329/2022

உத்தர பிரதேச மாநிலம் மற்றும் பிறர் ...மேல்முறையீட்டாளர்கள்

-எதிர்-

ராஜ்மதி சிங் ...எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்

பணிச் சட்டம் - பணிநீக்கம் - மீண்டும் பணியில் அமர்த்த கோரிக்கை - தாமதமான கோரிக்கை - 1974 ஆம் ஆண்டில் எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் பணிநீக்கம் - அவர் பல பிரதிநிதித்துவங்களை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக செய்தார், ஆனால் எந்த நீதித்துறை அல்லது பகுதிசார் நீதிமன்றத்தையும்

அணுகவில்லை - தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம், 2005 இயற்றப்பட்ட பின்னர், அதன் கீழ் மாநில தகவல் ஆணையம் அமைக்கப்பட்டது, பிரதிவாதி மேற்படி ஆணைக்குழுவில் முன்னிலையானார் - எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் கோரிக்கைகள் மீதான முடிவை மேல்முறையீட்டாளர் -அதிகாரிகள் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று 05.03.2009 அன்று ஆணையம் ஒரு ஆணையை பிறப்பித்தது - இந்த பின்னணியில் 04.06.2009 தேதியிட்ட தகவல் மாவட்ட அடிப்படைக் கல்வி அலுவலரால் வெளியிடப்பட்டது, இது மேல்முறையீட்டாளரின் கூற்றுப்படி, அவரது நிலுவையில் உள்ள கோரிக்கையை மீட்டெடுப்பு செய்தது - தீர்வு: உண்மைகளின் அடிப்படையில், எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் கூற்று காலாவதியானது, மிகவும் தாமதமானது, காலம் கடந்தது - மூன்று தசாப்தங்களுக்குப் பிறகு மாநில அரசுப் பணியாளர் தீர்ப்பாயமோ அல்லது உயர் நீதிமன்றமோ இதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கக் கூடாது - எதிர்மேல்முறையீட்டாளர், எந்தவொரு விழிப்பான குடிமகனையும் போலவே, குறிப்பாக அவர் சமூகத்தின் பொருளாதார அல்லது சமூக ரீதியாக பின்தங்கிய பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர் அல்ல என்பதால், நியாயமான நேரத்திற்குள் பொருத்தமான மன்றத்தின் முன் தனது உரிமைகளை வலியுறுத்துவார் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது - திரும்பத் திரும்ப முன்வைக்கப்படும் பிரதிநிதித்துவங்கள், கடந்த காலத்தில் ஏற்கனவே எழுந்திருந்தால், நடவடிக்கைக்கான காரணத்தை உருவாக்கவோ அல்லது புதுப்பிக்கவோ முடியாது - எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தனது தொடர்ச்சியான பதவிக்கான விளம்புகையைக் கோர வேண்டும் அல்லது தனது பதவிக்கு திரும்புவதற்கான செயலுருந்தும் நீதிப்பேராணையைக் கோர வேண்டும் - அவர் எதுவும் செய்யவில்லை - மாநில தகவல் ஆணையம் என்பது,

எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் உரிமைகளை அறிவிக்கும் அல்லது ஏதேனும் பணிப் பலன்களை வழங்கக்கூடிய ஒரு மன்றம் அல்ல - மாநில தகவல் ஆணையத்தின் முன்பான எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் நடவடிக்கை பயனற்றது - எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் 33 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக தனது உரிமைகள் குறித்து கவனியாது இருந்துள்ளார் - இது தொடர்பாக ஆட்சேபனை தெரிவிக்கும் தனது உரிமையை அவர் கைவிட்டார், மேலும் அவர் தனது வேலையை விட்டுவிட்டதாகக் கருதப்படுகிறார் - 2010 ஆம் ஆண்டு மாநில பொது சேவைகள் தீர்ப்பாயத்தின் முன் பணிநீக்கம் அல்லது வேலையை கைவிடுவதற்கான உத்தரவை எதிர்த்து எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் முறையீடு 1976 சட்டத்தின் பிரிவு 5 இன் கீழ் காலத்தால் தடை செய்யப்பட்டது - இருப்பினும், வழக்கின் சூழ்நிலைகளில், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் ஓய்வு பெறும் வயதை நெருங்கும் ஒரு கட்டத்தில் அவர் மீது நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவதற்கும் மேல்முறையீட்டாளர்கள் ஓரளவு பொறுப்பாவர் - மேல்முறையீட்டாளர்கள் மொத்த இழப்பீடாக ரூ.5,00,000/- செலுத்த வேண்டும் - உ.பி. பொது சேவைகள் (தீர்ப்பாயம்) சட்டம், 1976 - பிரிவு 5 - தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம், 2005.

பணிச் சட்டம் - பணி விவகாரங்களில் நீதித்துறை அணுகுமுறை - தீர்வு: தேவையற்ற அனுதாபமும், நீதித்துறை மன்றத்தின் தாராள மனப்பான்மையும் குறிப்பிடத்தக்க பாதகமான விளைவுகளுக்கு வழிவகுக்கும் - இது ஊழியர்களின் மனதில் முறையற்ற எதிர்பார்ப்புகளுக்கு வழிவகுப்பது மட்டுமல்லாமல், பொதுக் கருவூலத்தின் மீது தேவையற்ற சுமைகளுக்கும்

வழிவகுக்கிறது - நியாயமான பரிசீலனைகளை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டு நீதிமன்றம் காட்டும் அலட்சியம், சட்டத்தை மீறுகிறது, பொதுப்பணிகளில் ஒழுக்கமின்மையை வளர்க்கிறது, மேலும் சேவையற்ற ஊழியர்கள் அவர்கள் இல்லாத காலத்தில் அல்லது கடமை தவறியதற்காக ஈவுத்தொகையைத் தேடத் தொடங்குகிறார்கள்.

பணிச் சட்டம் - பணி தகராறுகள் - பொருத்தமான மன்றம் - தீர்வு: மாநில தகவல் ஆணையம் என்பது பணி தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கான மன்றம் அல்ல - தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம், 2005.

சி.ஜேக்கப் எதிர் புவியியல் மற்றும் சுரங்கவியல் இயக்குனர் மற்றும் பிறர் (2008) 10 எஸ்.சி.சி. 115: (2008) 14 எஸ்.சி.ஆர். 634 – சார்வுறப்பட்டது.

பேசிக் சிக்ஷா பரிஷத் மற்றும் ஒருவர் எதிர் சுக்ணா தேவி (திருமதி) மற்றும் பிறர் (2004) 9 எஸ்.சி.சி. 68 : (2003) 6 சப். எஸ்.சி.ஆர் 759 மற்றும் இந்திய ஒன்றியம் மற்றும் பிறர் எதிர் தார்செம் சிங் (2008) 8 எஸ்.சி.சி. 652 : (2008) 12 எஸ்.சி.ஆர் 903 – குறிப்பிடப்பட்டது.

<u>வழக்கு சட்ட குறிப்பு</u>

[2003] 6 சப். எஸ்.சி.ஆர். 759 பத்தி 16 குறிப்பிடப்பட்டது.

[2008] 12 எஸ்.சி.ஆர். 903 பத்தி 18 குறிப்பிடப்பட்டது.

[2008] 14 எஸ்.சி.ஆர். 634 பத்தி 19 சார்வுறப்பட்டது

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு எண். 9329/2022.

24.01.2017 தேதியிட்ட அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றத்தின் லக்னோ அமர்வின் சேவை அமர்வு எண். 826/2014 ல் உள்ள தீர்ப்பு மற்றும் ஆணையிலிருந்து.

மேல்முறையீட்டாளர்களுக்காக, வழக்கறிஞர்கள் செல்வி. சன்ஸ்ரிட்டி பதக் மற்றும் கிருஷ்ணாநந்த் பாண்டே.

மூத்த வழக்கறிஞர் திரு. பிரதீப் காந்த், மாரீஷ் ப்ரவிர் சஹாய், சிமரஞ்சீத் சிங் ரெக்கி, சுபம் குமார், செல்வி. அவந்திகா, சச்சின் கர்ப் ஆகிய வழக்கறிஞர்கள் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்காக.

நீதிமன்றத்தின் பின்வரும் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது:

தீர்ப்பு

1. காலதாமதம் தவிர்க்கப்பட்டது.

2. அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

3. அலகாபாத், லக்னோ அமர்வில் உள்ள உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதியர் ஈராயம் 24.01.2017 அன்று வழங்கிய தீர்ப்பால் உத்தரபிரதேச மாநிலமும் கல்வித் துறையில் உள்ள அதன் அதிகாரிகளும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர், இதன் மூலம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தொடர்ந்து பணியில் இருந்ததாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது, இதனால் அவருக்கு சம்பளம் உட்பட அனைத்து நன்மைகளும் கிடைக்கும். உத்தரப் பிரதேச மாநிலம், அனைத்துப் பலன்களுடன் மீண்டும் பணியில் அமர்த்த உத்தரவிடப்பட்ட நிலைமைக்கு காரணமான அடிப்படைக் கல்வித் துறையில் உள்ள அதிகாரிகளைக் கண்டறிந்து விசாரணை நடத்தவும், பொறுப்பான அதிகாரிகளிடமிருந்து முழுத் தொகையையும் வசூலிக்கவும் அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

4. உண்மைகளை சுருக்கமாக விவரிக்கலாம்.

5. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் 28.01.1971 அன்று ராய்-பரேலியில் உள்ள கௌராவில் உள்ள கன்யா கர்மோத்தர் ஜூனியர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் பயிற்சி பெறாத உதவி ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். அடிப்படைப் பயிற்சி வகுப்பு (சுருக்கமாக 'அ.ப.வ') பெற 04.08.1973 அன்று மேற்கூறிய பதவியில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டார். எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் பதவிக்கால அடிப்படையில் நியமிக்கப்பட்ட பதவியில் தொடர, துறை அறிவுறுத்தல்களின்படி இந்தப் படிப்பை முடிப்பது அவசியமாக இருந்தது. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் அ.ப.வ

பயிற்சி சான்றிதழை வழங்கவில்லை, ஆனால் அதற்கு பதிலாக பி.எட் சான்றிதழை சமர்ப்பித்ததாகத் தெரிகிறது, இதன் அடிப்படையில் அவர் 1974 ஆம் ஆண்டில் தனது பணிகளை மீண்டும் தொடங்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் பணியை நிறுத்துவதற்கான முறையான உத்தரவு எதுவும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை, ஆனால் அவர் ஒரு பயிற்சி பெறாத ஆசிரியை என்பதாலும், அவரது பணிகளில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டதாலும், அவரது ஒப்பந்த வேலை முடிவுக்கு வந்தது.

6. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் பிரதிநிதித்துவங்களை முன்வைத்ததாகத் தெரிகிறது, அவை அதிகாரிகளால் புறக்கணிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அடுத்த பல தசாப்தங்களாக, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தொடர்ந்து தனது பிரதிநிதித்துவங்களை முன்வைத்தார், ஆனால் நிவாரணத்திற்காக நீதித்துறை / பகுதிசார்-நீதித்துறை மன்றத்தை அணுகவில்லை. 2009 ஆம் ஆண்டில் தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் 2005 இயற்றப்பட்ட பின்னர், உத்தரப்பிரதேசத்தின் மாநில தகவல் ஆணையத்தில் அவர் ஒரு புகாரைத் தாக்கல் செய்தார், அவரது புகாரின் அடிப்படையில், ஆணையம் 05.03.2009 அன்று ராய்-பரேலியில் உள்ள மாவட்ட அடிப்படைக் கல்வி அலுவலருக்கு கோரிக்கைகள் மீதான தனது முடிவை எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு தெரிவிக்குமாறு உத்தரவு பிறப்பித்தது.

7. மாநில தகவல் ஆணையத்தின் மேற்கூறிய உத்தரவின்படி, மாவட்ட அடிப்படைக் கல்வி அலுவலர் 04.06.2009 (பி-2) தேதியிட்ட ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது, அதில் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்

எவ்வாறு தேவையான அ.ப.வ. சான்றிதழை சமர்ப்பிக்கத் தவறிவிட்டார் மற்றும் தனது பணிகளைத் தொடர அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பதற்கான சுருக்கமான வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. இந்த உத்தரவு, எந்த வகையிலும்,எதிர்மேல்முறையீட்டாளரால் முன்வைக்கப்பட்ட பிரதிநிதித்துவங்களை புதிதாக பரிசீலிக்கவோ அல்லது தகுதிகளின் அடிப்படையில் அவற்றை நிராகரிப்பதாகவோ இல்லை. 1973-1974 காலப்பகுதியில் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் குறுகிய காலம் பணியாற்றிய நிகழ்வுகள் தொடர்பான வரலாற்றை அது வெறுமனே தெரிவித்தது.

8. 04.06.2009 தேதியிட்ட தகவல் தன்னை மீண்டும் பணியில் அமர்த்த மறுப்பதற்கு சமம் என்று கூறி, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் 03.06.2010 அன்று மாநில பொது சேவைகள் தீர்ப்பாயத்தை (சுருக்கமாக, 'தீர்ப்பாயம்') அணுகினார், ஆனால் அவரது உரிமைகோரல் மனு கால வரம்பு கடந்தது என்று 11.06.2010 அன்று தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் சீராய்வு மனு தாக்கல் செய்தார், ஆனால் அது 13.08.2010 அன்று தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. அதன் பின்னர், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் உயர்நீதிமன்றத்தை அணுகினார், அது 02.07.2012 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் இந்த விவகாரத்தை தகுதியின் அடிப்படையில் புதிதாக பரிசீலிக்குமாறு தீர்ப்பாயத்திற்கு உத்தரவிட்டது. பின்னர், 13.12.2013 அன்று தீர்ப்பாயம் ஒரு உத்தரவை பிறப்பித்து, எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் பிரதிநிதித்துவங்களை பரிசீலிக்கவும் தீர்ப்பளிக்கவும் மேல்முறையீட்டு அதிகாரிகளுக்கு அறிவுறுத்தியது. இந்த உத்தரவுகளுக்கு இணங்க, மாவட்ட அடிப்படைக் கல்வி அலுவலர் 05.04.2014

அன்று எதிர்மேல்முறையீட்டாளரால் முன்வைக்கப்பட்ட பிரதிநிதித்துவத்தை பரிசீலித்து நிராகரித்தார். சாராம்சத்தில், இது உண்மையில் எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு அனுப்பப்பட்ட முதல் தகவல்தொடர்பு ஆகும், இது மீண்டும் பணியமர்த்தல் / மீண்டும் இணைவதற்கான அவரது கோரிக்கையை வெளிப்படையாக நிராகரித்தது, ஏனெனில் முந்தைய தகவல்தொடர்பு, தகுதிகள் குறித்து எந்த தீர்மானத்தையும் வழங்கவில்லை.

9. 05.04.2014 தேதியிட்ட தகவல் மற்றும் 13.12.2013 தேதியிட்ட தீர்ப்பாயத்தின் உத்தரவை எதிர்த்து எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் மீண்டும் உயர் நீதிமன்றத்தை அணுகினார். உயர்நீதிமன்றம் ஏற்கனவே கூறியபடி, அதன் எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்புரையில் 13.12.2013 தேதியிட்ட தீர்ப்பாயத்தின் உத்தரவை மாற்றியமைத்து, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் ஊதியம் உள்ளிட்ட அனைத்து சலுகைகளுடன் தொடர்ந்து பணியில் இருக்க வேண்டும் என்று அறிவித்துள்ளது.

10. நாம் பரிசீலிக்க வேண்டிய கேள்வி என்னவென்றால், எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் உரிமைகோரல் அளவு கடந்த தாமதமானதா, வழிக்கொழிந்ததா, நாட்பட்டதா, காலதாமதக் கோட்பாட்டால் தடை செய்யப்பட்டதா மற்றும் மன்னிக்கத் தகாத கவனக்கேடா மற்றும் ஒரு உரிமையியல் உரிமைகோரலாக, அது வரம்பு சட்டத்தால் தடைசெய்யப்பட்டதா?

11. மேலே கூறப்பட்ட கேள்விக்கான பதிலைக் கண்டுபிடிக்க, சில உண்மைகளை மீண்டும் மீண்டும் சொல்ல வேண்டும். எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் 04-08-1973 அன்று தேவையான அ.ப.வ. படிப்புகளுக்காக விடுவிக்கப்பட்டார். 1974-ம் ஆண்டு பி.எட்., முடித்த பிறகு மீண்டும் பணியில் சேர அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஒன்றன் பின் ஒன்றாக பல கோரிக்கைகளை அவர் முன்வைத்தார், ஆனால் எந்தவொரு நீதித்துறை அல்லது பகுதிசார்-நீதித்துறை மன்றத்தை அணுகுவது பொருத்தமானது என்று அவர் கருதவில்லை. தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் 2005 அமல்படுத்தப்பட்ட பிறகுதான், அதன் கீழ் மாநில தகவல் ஆணையம் அமைக்கப்பட்டது, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தனது பிரதிநிதித்துவங்களின் முடிவைக் கண்டறிய உத்தரவு பிறப்பிக்க அந்த ஆணையத்தின் முன் சென்றார். 05.03.2009 அன்று, மேல்முறையீட்டாளர் - அதிகாரிகள் எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் கோரிக்கைகள் மீதான முடிவை தெரிவிக்குமாறு, ஆணையம் ஒரு ஆணையை பிறப்பித்தது, இந்த பின்னணியில்தான் 04.06.2009 தேதியிட்ட தகவல் மாவட்ட அடிப்படைக் கல்வி அலுவலரால் வெளியிடப்பட்டது, இது எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் கூற்றுப்படி நிலுவையில் உள்ள கோரிக்கைக்கு புத்துயிர் அளித்தது.

12. எங்கள் கருத்தில், எந்தவொரு விழிப்பான குடிமகனையும் போலவே, எதிர்மேல்முறையீட்டாளரும், குறிப்பாக அவர் சமூகத்தின் பொருளாதார அல்லது சமூக ரீதியாக பின்தங்கிய பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர் அல்ல என்பதால், நியாயமான நேரத்திற்குள் பொருத்தமான மன்றத்தின் முன் தனது

உரிமைகளை வலியுறுத்துவார் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. திரும்பத் திரும்பக் கூறப்படும் பிரதிநிதித்துவங்கள், கடந்த காலத்தில் ஏற்கனவே எழுந்திருந்தால், செயலுக்கான காரணத்தைத் தோற்றுவிக்கவோ அல்லது புதுப்பிக்கவோ முடியாது. 1974 ஆம் ஆண்டில் அவர் தனது கடமைகளை மீண்டும் தொடங்க மறுக்கப்பட்டபோது அவரது சேவைகள் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதால், எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் சிரமங்கள் இத்துடன் முடிவடையவில்லை. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தனது தொடர்ச்சியான பதவிக்கான விளம்புகையைக் கோர வேண்டும் அல்லது தனது பதவிக்கு திரும்புவதற்கான செயலுருந்தும் நீதிப்பேராணையைக் கோர வேண்டும். அவர் எதுவும் செய்யவில்லை. தகவல் ஆணையம் என்பது பணித்தகராறுகளை தீர்ப்பதற்கான மன்றம் அல்ல. மாநில தகவல் ஆணையம் என்பது, எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் உரிமைகளை அறிவிக்கும் அல்லது ஏதேனும் பணிப் பலன்களை வழங்கக்கூடிய ஒரு மன்றம் அல்ல. மாநில தகவல் ஆணையத்தின் முன்பான எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் நடவடிக்கை பயனற்றது. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தனது உரிமைகள் மீது தூங்கி 33 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக அவரது காலடியில் புல் வளர அனுமதித்தார் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை.

13. இது தொடர்பாக ஆட்சேபனை தெரிவிக்கும் தனது உரிமையை அவர் கைவிட்டார், மேலும் அவர் தனது வேலையை விட்டுவிட்டதாகக் கருதப்படுகிறார்.

14. 2010-ம் ஆண்டில் பணி நீக்கம் அல்லது வேலையைக் கைவிடும் உத்தரவை எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தீர்ப்பாயத்தில் எதிர்க்க முடியுமா என்பது அடுத்த பரிசீலிக்க எழும் அடுத்த கேள்வி. உ.பி. பொது சேவைகள் (தீர்ப்பாயம்) சட்டம், 1976 இன் பிரிவு 5 இன் கீழ் அத்தகைய முறையீடு நம்பிக்கையற்ற முறையில் கால வரம்பால் தடுக்கப்பட்டது என்பதில் எந்த மாற்றுக் கருத்தும் இருக்க முடியாது.

15. 11.06.2010 அன்று தீர்ப்பாயம் எடுத்த கருத்து சட்டப்படி சரியானது மற்றும் நியாயமானது. இருப்பினும் உயர்நீதிமன்றம், எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் நீதிப்பேரணை மனுவில் 02.07.2012 அன்று பிறப்பித்த உத்தரவின் மூலம் தீர்ப்பாயத்தின் உத்தரவை ரத்து செய்தது. உயர் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவை ஆராய்ந்தால், தற்போதுள்ள வழக்கின் உண்மைகள் தொடர்பாக, காலதாமதம் மற்றும் மன்னிக்கத் தகாத கவனக்கேடின் கொள்கைகளோ அல்லது வரம்பு விதியோ கருத்தில் கொள்ளப்படவில்லை என்பது தெரிய வருகிறது. "04.06.2009 xx xx xx அன்று இந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது" என்பதால், தீர்ப்பாயத்தில் உரிமைகோரல் மனுவைத் தாக்கல் செய்வதில் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தரப்பில் எந்தத் தவறும் இல்லை என்ற அடிப்படையில் உயர் நீதிமன்றம் சட்ட முன்மொழிவை அலட்சியப்படுத்தியது. இது எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் பிரதிநிதித்துவத்தின் மீது பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவு அல்ல, ஆனால் மாநிலத் தகவல் ஆணையம் பிறப்பித்த உத்தரவுகளின் காரணமாக கட்டாயத்தின் பேரில் அவருக்கு அனுப்பப்பட்ட தகவல் என்பதை உயர் நீதிமன்றம் முற்றிலும் புறக்கணித்தது. கூறப்பட்ட தகவல் தொடர்பு எந்த

விதத்திலும் எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு ஆதரவாக நடவடிக்கைக்கான காரணத்தை உயிர்ப்பிக்கவில்லை.

16. அனைத்து வகையிலும் நியாயமாகவும் சூழ்நிலையை எதிர்கொண்டும், எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் சார்பில் முன்னிலையான மூத்த வழக்கறிஞர், "பேசிக் சிக்ஷா பரிஷத் மற்றும் மற்றொருவர் எதிர் சுக்னா தேவி (திருமதி) மற்றும் மற்றவர்கள்" (2004) 9 எஸ்.சி.சி 68- இல் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை சார்ந்துள்ளார்.

17. சுக்னா தேவியின் வழக்கில், அவர் உதவி ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டாரா இல்லையா, அப்படியானால், அவரது பணிகள் சட்டவிரோதமாக நீக்கப்பட்டனவா என்பது மட்டுமே பரிசீலனைக்கு எழுந்த ஒரே பிரச்சினை. ஊதியம் வழங்குதல், இடமாறுதல் ஆணைகள், பணியில் சேர்வதற்கான அறிக்கைகள் மற்றும் அவரது சாட்சியங்களை சமர்ப்பிக்குமாறு ஆணையிடப்பட்ட அதிகாரிகளின் கடிதங்கள் போன்றவற்றை பரிசீலித்து, சுக்னா தேவி உண்மையில் ஒரு ஆசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார் என்று கூறிய உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை இந்நீதிமன்றம் ஆதரிக்கிறது. முறையான உத்தரவை பிறப்பிக்காமல் அவரது சேவையை நிறுத்த முடியாது என்றும் கூறப்பட்டது. இதன் விளைவாக, "அவர் ஓய்வுபெறும் தேதிக்கு முன்னர் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளுக்கான சம்பளத்திற்கு சமமான இழப்பீட்டை" வழங்குமாறு உயர் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவுகளை இந்த நீதிமன்றம் உறுதி செய்கிறது.

18. "இந்திய ஒன்றியம் மற்றும் பிறர் எதிர் தர்செம் சிங்" (2008) 8 எஸ்.சி.சி 652 இல், இந்த நீதிமன்றம் தீர்க்கப்பட்ட கொள்கைகளை பின்வருமாறு சுருக்கமாகக் கூறியது:-

"7. சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், பொதுவாக, தாமதமான பணி தொடர்பான கோரிக்கை தாமதம் மற்றும் மன்னிக்கத் தகாத கவனக்கேடு (நீதிப்பேராணை மனுவைத் தாக்கல் செய்வதன் மூலம் தீர்வு கோரப்படுகிறது) அல்லது வரம்பு (நிர்வாகத் தீர்ப்பாயத்தில் ஒரு விண்ணப்பம் தாக்கல் செய்வதன் மூலம் தீர்வு கோரப்படுகிறது) ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நிராகரிக்கப்படும். மேற்கூறிய விதிக்கு விதிவிலக்குகளில் ஒன்று தொடர்ச்சியான தவறு தொடர்பான வழக்குகள். ஒரு பணி தொடர்பான உரிமைகோரல் தொடர்ச்சியான தவறை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இருந்தால், நிவாரணம் தேடுவதில் நீண்ட தாமதம் ஏற்பட்டாலும், தொடர்ச்சியான தவறு தொடங்கிய தேதியைக் குறிப்பிட்டு, அத்தகைய தொடர்ச்சியான தவறு தொடர்ச்சியான காயத்தை உருவாக்கினால் நிவாரணம் வழங்கப்படலாம். ஆனால் இதற்கு விதிவிலக்கு உண்டு. குறைபாடு வேறு ஏதேனும் உத்தரவு அல்லது நிர்வாகத் தீர்மானம் தொடர்பாக இருந்தால், அது பலரையும் தொடர்புபடுத்தியிருந்தால் அல்லது பலர் பாதிக்கப்பட்டிருந்தால், மற்றும் பிரச்சினையை மீண்டும் திறப்பது மூன்றாம் தரப்பினரின் தீர்க்கப்பட்ட உரிமைகளை பாதிக்கும் என்றால், கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது. உதாரணமாக, சம்பளம் அல்லது ஓய்வூதியம் செலுத்துதல் அல்லது மறுசீரமைத்தல் தொடர்பான பிரச்சினை இருந்தால், மூன்றாம் தரப்பினரின் உரிமைகளை பாதிக்காததால் தாமதமாக இருந்தாலும்

நிவாரணம் வழங்கப்படலாம். ஆனால், பணிமூப்பு அல்லது பதவி உயர்வு தொடர்பான பிரச்னைகள், மற்றவர்களை பாதித்தால், காலதாமதம் உரிமைகோரலை காலாவதியாக்கும், மேலும் மன்னிக்கத் தகாத கவனக்கேடு / வரம்பு கோட்பாடு பயன்படுத்தப்படும். கடந்த காலத்திற்கான நிலுவைத் தொகையை வசூலிப்பதற்கான விளைவு நிவாரணத்தைப் பொறுத்தவரை, தொடர்ச்சியான / அடுத்தடுத்த தவறுகள் தொடர்பான கொள்கைகள் பொருந்தும். இதன் விளைவாக, உயர் நீதிமன்றங்கள் வழக்கமாக நிலுவைத் தொகை தொடர்பான நிவாரணத்தை நீதிப்பேராணை மனு தாக்கல் செய்யும் தேதிக்கு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கட்டுப்படுத்தும்."

19. இந்த வழக்கின் உண்மைகளுக்கு நெருக்கமாக, "சி.ஜேக்கப் எதிர் புவியியல் மற்றும் சுரங்கவியல் இயக்குநர்" (2008) 10 எஸ்.சி.சி 115 இல், இந்த நீதிமன்றம், 20 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தனது சேவைகளை பணிநீக்கம் செய்த உத்தரவுக்கு ஊழியர் திடீரென ஒரு முறையீட்டைக் கொண்டு வந்ததையும், அதன் விளைவாக அனைத்து நன்மைகளையும் கோரியதையும் கண்டறிந்ததோடு, கோரப்பட்ட நிவாரணம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது என்று தீர்ப்பளித்தது. இது தொடர்பான சட்ட நிலைப்பாடு பின்வருமாறு வரையறுக்கப்பட்டது:

"10. நிவாரணத்திற்கான அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு பிரதிநிதித்துவமும், தகுதியின் அடிப்படையில் பயன்படுத்தப்படாமல் போகலாம். காலாவதியான அல்லது வரையறையால் தடைசெய்யப்பட்ட விவகாரங்கள் தொடர்பான

பிரதிநிதித்துவங்கள், உரிமைகோரலின் தகுதிகளை ஆராயாமல், அந்த அடிப்படையில் மட்டுமே நிராகரிக்கப்படலாம். துறையுடன் தொடர்பில்லாத பிரதிநிதித்துவங்களைப் பொறுத்தவரை, அந்த விடயம் துறையைப் பற்றியது அல்ல என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக அல்லது பொருத்தமான துறைக்குத் தெரிவிப்பதற்காக மட்டுமே பதிலளிப்பதாக இருக்கலாம். முழுமையடையாத விவரங்களுடன் கூடிய பிரதிநிதித்துவங்களுக்கு பொருத்தமான விவரங்களைக் கோரி பதிலளிக்கலாம். அத்தகைய பிரதிநிதித்துவங்களுக்கான பதில்கள், புதிய நடவடிக்கைக்கான காரணத்தை வழங்கவோ அல்லது பழைய அல்லது இறந்த உரிமைகோரலை புதுப்பிக்கவோ முடியாது.

11. பிரதிநிதித்துவத்தைப் பரிசீலிக்க அல்லது கையாள ஒரு நீதிமன்றம் / தீர்ப்பாயத்தால் ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்படும்போது, வழக்கமாக வழிநடத்துபவர் (வழிநடத்தப்பட்ட நபர்) தகுதியின் அடிப்படையில் இந்த விஷயத்தை ஆராய்கிறார், அவ்வாறு செய்யத் தவறினால் அது கீழ்ப்படியாமைக்கு சமமாகும் என்ற எண்ணத்தில் இருக்கிறார். நீதிமன்றம் அல்லது தீர்ப்பாயத்தின் வழிகாட்டுதலுக்கு இணங்க, உரிமைகோரல் அல்லது பிரதிநிதித்துவத்தை பரிசீலித்து நிராகரிக்கும் ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும்போது, அத்தகைய உத்தரவு காலாவதியான உரிமைகோரலை புதுப்பிக்காது, அல்லது ஒரு புதிய நடவடிக்கைக்கு வழிவகுக்கும் ஒருவித "நீதி உறவை அங்கீகரிப்பதாக" இருக்காது.

12. ஒரு அரசாங்கம் மாற்று வேலைக்காகவோ அல்லது தனிப்பட்ட விவகாரங்களைக் கவனிப்பதற்காகவோ சேவையைக் கைவிடும்போது, விடுப்பு அல்லது பணித்துறப்புக் கடிதம் அல்லது விருப்ப ஓய்வு கடிதம் கோரும் எந்தவொரு கடிதத்தையும் அனுப்ப முனையாதபோது, அவர் பணியில் இருப்பதாகக் கருதப்படுவதைப் பதிவுகள் காட்டவில்லை என்றால், இரண்டு தசாப்தங்களுக்குப் பிறகு, அவர் மீண்டும் பணிக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது. அத்தகைய ஊழியர் தொடர்ந்து பணியில் இருப்பதாகக் கருத முடியாது, இதனால் முழுக் காலத்தையும் ஓய்வூதிய நோக்கத்திற்காக தகுதியான சேவையாகக் கருத முடியாது. அது நீதியை கேலிக்கூத்தாக்கும் செயலாகும்.

13. ஒரு ஊழியர் முறைகேடாக 20 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு திடீரென முன்னிலையாகி, தன்னைத் திரும்பப் பெற வேண்டும் என்று கோரி நீதிமன்றத்தை அணுகினால், அந்தத் துறை இயல்பாகவே அந்த நேரத்தில் ஊழியர் தொடர்பான எந்த பதிவையும் வைத்திருக்காது அல்லது இல்லாமல் போகலாம். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில், முதலாளி விசாரணையின் பதிவுகளையும் பணிநீக்கம் / நீக்குவதற்கான உத்தரவையும் சமர்ப்பிக்கத் தவறும்போது, ஆவணங்களை சமர்ப்பிக்காததற்காக முதலாளிக்கு எதிராக நீதிமன்றம் பாதகமான முடிவை எடுக்க முடியாது, அல்லது சேவை நிறுத்தம் அல்லது ஊழியரின் இலாபகரமான மாற்று வேலையைப் புறக்கணித்து, 20 ஆண்டுகளுக்கு ஊதியத்துடன் மீண்டும் பணியமர்த்த உத்தரவிட முடியாது. இது போன்ற விஷயங்களில் தவறான அனுதாபம் காட்டுவது ஒழுக்கத்தை

ஊக்குவிக்கும், தவறு செய்த ஊழியரை அநியாயமாக வளப்படுத்த வழிவகுக்கும் மற்றும் பொது கருவூலத்தை வீணடிக்க வழிவகுக்கும். கூலியை திரும்பப் பெறுவதற்கான வழக்கமான உத்தரவின் விளைவாக, நிதிச் சுமையின் அளவு குறித்து பல நேரங்களில் மனம் சிந்திப்பதில்லை."

20. இந்த வழக்கில் உள்ள உண்மைகளின் ஒட்டுமொத்த விளைவையும், மேலே மேற்கோள் காட்டப்பட்ட சட்டக் கோட்பாடுகளையும் கருத்தில் கொண்டு, எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் கோரிக்கை காலாவதியானது, மிகவும் தாமதமானது, காலம் கடந்தது மேலும் மூன்று தசாப்தங்களுக்குப் பிறகு, மாநில அரசுப் பணியாளர் தீர்ப்பாயமோ அல்லது உயர் நீதிமன்றமோ இதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கக் கூடாது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

21. தேவையற்ற அனுதாபமும், நீதித்துறை மன்றத்தின் தாராளவாத அணுகுமுறையும் குறிப்பிடத்தக்க பாதகமான விளைவுகளுக்கு வழிவகுக்கும் என்பதை நாங்கள் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறோம். இது ஊழியர்களின் மனதில் முறையற்ற எதிர்பார்ப்புகளுக்கு வழிவகுப்பது மட்டுமல்லாமல், பொதுக் கருவூலத்திற்கு தேவையற்ற சுமைகளுக்கும் வழிவகுக்கிறது. நியாயமான பரிசீலனைகளை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டு நீதிமன்றம் காட்டும் அலட்சியம், சட்டத்தை மீறுகிறது, பொதுப்பணிகளில் ஒழுக்கமின்மையை வளர்க்கிறது, மேலும் சேவையற்ற ஊழியர்கள் அவர்கள் இல்லாத காலத்தில் அல்லது கடமை தவறியதற்காக ஈவுத்தொகையைத் தேடத் தொடங்குகிறார்கள். எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் வேண்டுமென்றே கடமையிலிருந்து விலகினார்

என்பதற்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை என்றாலும், மூன்று தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக சட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்ட எந்தவொரு உதவியையும் எடுக்க அவர் தவறிவிட்டார் என்பதை உண்மைகள் தாங்களாகவே வெளிப்படுத்துகின்றன. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் 2 1/2 ஆண்டுகள் தற்காலிக அடிப்படையில் பயிற்சி பெறாத ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார் என்றும், உயர் நீதிமன்றத்தின் எதிர்த்துரைக்கப்பட்ட தீர்ப்பின்படி, அவர் அனைத்து ஓய்வுகால சலுகைகளையும் தவிர, 40 ஆண்டுகளுக்கும் மேலான ஊதிய நிலுவைத் தொகையைப் பெறுவதற்கு உரிமையுடையவர் என்றும் நாம் மீண்டும் மீண்டும் கூறலாம். எனவே, மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு எதிராக உயர்நீதிமன்றம் பாதகமான முடிவுகளை எடுத்திருக்கக் கூடாது அல்லது எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு நியாயமற்ற முறையில் கடமைகளை மீண்டும் தொடங்க மறுக்கப்பட்டது என்பதை நிரூபிக்கும் முழு பொறுப்பையும் அவர்கள் மீது சுமத்தக்கூடாது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். இந்த விஷயத்தில் உயர் நீதிமன்றத்தின் அணுகுமுறை முற்றிலும் தவறானது மற்றும் சட்டத்தின் கொள்கைகளுக்கு முரணானது. இவ்வாறு எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்பு நிலைத்திருக்க முடியாது, அது தள்ளுபடி செய்ய வேண்டியதாகும்.

22. அவ்வாறு கூறிய பிறகு, மேல்முறையீட்டாளர்களின் நடத்தையையும் ஆராய்வோம். 05.03.2009 தேதியிட்டது போல சேவைத் தகராறில் தலையிட்டு பொருத்தமற்ற உத்தரவை பிறப்பிக்க மாநில தகவல் ஆணையத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்பது உண்மைதான். எவ்வாறாயினும், தீர்ப்பாயம் அந்த பிழையை சரிசெய்தது மற்றும் கால வரம்பினால் தடைசெய்யப்பட்ட

எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் கோரிக்கைகளை நிராகரித்தது. 02.07.2012 தேதியிட்ட தீர்ப்பில் அந்த உத்தரவை உயர்நீதிமன்றம் ரத்து செய்தது. மேல்முறையீட்டாளர்கள் அமைதியாக அமர்ந்து எந்த முணுமுணுப்பும் இல்லாமல் அந்தத் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொண்டனர். மேற்கூறப்பட்ட தீர்ப்பு, சட்டரீதியாக நிலையானதாக இல்லாவிட்டாலும், ஒருவகையில் இறுதி நிலையை அடைந்துள்ளது. அந்தத் தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொண்ட மேல்முறையீட்டாளர்கள், எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் பிரதிநிதித்துவங்களை புதிதாக முடிவு செய்யுமாறு தீர்ப்பாயம் அறிவுறுத்தியபோது தங்களுக்கு ஏற்பட்ட அடுத்த விளைவை எதிர்கொள்ளத் தயாராக இருந்திருக்க வேண்டும். இதனால் 30 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு விவகாரம் மீட்டுயிர்ப்பு எடுத்துள்ளது. மேல்முறையீடு செய்தவர்கள் சம்பவங்களின் தாக்கங்களையும் விளைவுகளையும் உடனடியாக புரிந்து கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது, ஆனால் அவர்கள் 02.07.2012 தேதியிட்ட தீர்ப்பு குறித்து மௌனம் சாதித்தனர். இந்தச் சூழ்நிலையில், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் ஓய்வு பெறும் வயதை நெருங்கும் நேரத்தில் அவர் மீது நம்பிக்கையைத் தோற்றுவிப்பதற்கும் மேல்முறையீட்டாளர்கள் ஓரளவு பொறுப்பாவார்கள்.

23. அனைத்து உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின் ஒட்டுமொத்த விளைவுகளை கருத்தில் கொண்டு, உயர் நீதிமன்றத்தின் 24.01.2017 தேதியிட்ட எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்பை ரத்து செய்து, மறு நியமனம், ஓய்வுகால சலுகைகள் அல்லது நிலுவைத் தொகை போன்றவற்றிற்கான எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் கோரிக்கையை நிராகரிக்கும் அதே வேளையில்,

இந்த உத்தரவு நகல் பெறப்பட்ட தேதியிலிருந்து இரண்டு மாதங்களுக்குள், எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு ரூ.5,00,000/- (ஐந்து லட்சம்) மொத்த இழப்பீட்டை வழங்குமாறு மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு அறிவுறுத்துகிறோம்.

24. மேற்கண்ட நிபந்தனைகளில் மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்படுகிறது.

மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்படுகிறது.

<u>பொறுப்புத்துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்".